21/05/2020

Годишњи парастос Ликургу Ангелопулосу и Владимиру Николићу

Шест година од упокојења блажене успомене Ликурга Ангелопулоса, Архонта протопсалта Велике Цркве Христове и хоровође Грчког византијског хора, навршило се 18. маја 2020. године. Истога дана, молитвено је обележена и двогодишњица од упокојења виолинисте и појца Владимира Николића, пријатеља Школе црквеног појања Свети Јован Дамаскин.

У Светоуспенском храму у Новом Саду парастос је савршио протопрезвитер Жељко Латиновић, уз саслужење јеромонаха Јеротеја, сабрата Светоархангелског општежића у Ковиљу и учитеља црквеног појања у Школи Свети Јован Дамаскин. За певницом су одговарали ученици Школе при Црквеној општини новосадској.
Ликург Ангелопулос, протопсалт храма Свете Ирине у Атини и хоровођа познатог Грчког византијског хора, био је опште познат и признат у целом православном свету као један од најзначајнијих познавалаца и учитеља црквене музике. Са својим хором учествовао је на многим значајним црквеним манифестацијама и музичким фестивалима широм света, појући и објављујући на њима најлепше црквене композиције из богатог источног црквеног музичког предања. Овај уистину велики учитељ црквене музике и апостол византијске музике на Западу био је отворен за свакога који је волео и желео да научи црквену музику, без обзира на нацију којој је припадао. О овоме сведочи и мноштво ученика које је оставио за собом, како из његове родне Грчке, тако и из других православних земаља. Ликургов утицај и ауторитет оставио је велики печат и на обнављање византијског музичког предања у Србији. Његовом заслугом и на његову иницијативу основана је

2011. године Школа црквеног појања Свети Јован Дамаскин у Новом Саду. Одлазећи пред Лице Господње он нам је оставио пример истинске посвећености и љубави према Цркви. Господ је узео свог верног слугу Ликурга на празник Свете великомученице Ирине (18/5. мај 2014. године), коју је песмом прослављао годинама, да би наставио да Му поје заједно са свима светима, у векове векова.

Владимир Николић – Влада Паганини, рођен је 1974. године у Београду. Био је један од оснивача Српског византијског хора Мојсије Петровић и групе Чалгија. Био је учитељ појања, магистар арс – професор виолине у Школи за музичке таленте у Ћуприји. Маестрални звук његове виолине памти се у ушима слушалаца многих угледних оркестара. Црквеној јавности остаће познат по прелепој боји гласа и великим знањем предањског црквеног појања, али и српског народног – Мокрањчевог појања. Од Финске до Хиландара, од далеких руских крајева до западне Европе, памти се његово молитвено појање које је са дечачком радошћу и лакоћом проузносио Тројичном Богу. Упокојио се у Господу 18/5. маја 2018. године.

O. Zeljko Latinovic, Beseda na parastosu Likurgu Angelopulosu i Vladimiru Nikolicu, 18. 5. 2020.

https://www.orthodoxianewsagency.gr/wp-content/uploads/2020/05/Beseda-18-05-2020-o.Zeljko-Latinovic-Parastos-Likurgu-Angelopulosu-i-Vladimiru-Nikolicu.mp3

Вечан вам спомен драги наши Даскале и Владо!

eparhijabacka.info